

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sf. sêrbători „Tăcerea Capului S. Ioan“ numărul cel mai de aproape va apăre Marți în 1 Septembrie.

Sibiiu, în 26 August.

De mult nu am mai reflectat la presa din Cluș. Lucrul s'a esplicat ușor. Țiarele ungueresci din Cluș sunt fanatice în direcțiunea șovinistică inaugurată cu era dualismului, și cu deosebire în nebunia lor ele sunt fanatice, când e vorba să exprime vederile celor puși în fruntea reuniunii de maghiarisare cu centrul în Cluș.

Mintea sănătoasă ne-a dictat să fim în rezervă, și să lăsăm țiarelor din Cluș nobila misiune de a îmbêta pe cetitorii lor cu apă rece.

De astădată revenim asupra unui articol publicat de țiarul „Kolozvâr“ în numărul de eri, la locul prim, și care e semnat cu S., sub care literă se ascunde neobositul secretar al reuniunii de maghiarisare.

Revenim asupra acestui articol, ca să arătăm, la ce țintesc compatrioții nostri prin tendințele lor de maghiarisare, și cât de ușor se fac ei de ris în ochii oamenilor, cari judecă și nu trăesc sub boldul primelor impresiuni momentane.

Articolul de care vorbim, se ocupă cu o bisericuță jidovească de rit nou și unică în felul său.

Mai mulți jidovi din lumea de ađi s'au deslipit de coreligionarii lor, acești jidovi moderni au zidit o biserică nouă, dar cu totul nouă, în stil cu totul modern.

Credința acestei biserici este: maghiarisarea, nădeșdea, mărirea, la care e destinată reuniunea de maghiarisare.

În rugăciunile sale secta de jidovi din biserica aceasta se opresce la sântii naționali jidovesci: Árpád și Hunyady, și acești jidani de ritul celor din Cluș, când se roagă, se întorc cu fața spre Budapesta.

Psalmii lor sunt: „Szózat“ și „Hymnus“. Aceste le esecută corul de câte ori fac slujbă dumneșului lor.

Pe altarul lor, pe ușa bisericii lor cu litere vêdite stă numele noului Iehova: Emke, al căruia simbol adecuatul înțeles e: reuniunea ardeleană unguerească de cultură, rectius: reuniunea pentru maghiarisarea Ardealului.

În ușa acestei biserici s'a oprit domnul S. Sufletul i s'a umplut de mărirea Dumneșului Sabaot: Emke și răpit de această dumneșeire, cu duchul de

iubire, inspirat de dogmele credinții sale, dă năvală asupra bisericilor din patrie.

Sunt biserici, — ȳice S., în cari Dumneșeu nu se preamăresce în limba maghiară, sunt biserici, în cari credincioșilor nu li se vorbește de Árpád și Hunyady, nu de religia nouă Emke, ai căror credincioși, când se închină, nu fac mêtanii spre Budapesta, ci unii vorbesc despre Sfinți părinți din rêsărit, alții despre bărbații reformatori, cari au fost fala Germaniei.

Răpit de duchul său, domnul S. scrie în pilde biblice, pe urmă apoi blastemă, imitând chipul de blăstem din psalmii lui David.

Ca cele două paseri din corabia lui Noe, așa sboară cuvintele eșite din gura preoților lor. Preste ruina potopului cutropitor ele sboară, și una se opresce pe turnurile cupolelor bisantine, cealaltă pe turnuri vechi reformate. Una se adapă din apa din Dimbovița, cealaltă din Spreer. În patria, de unde au eșit ele nu se mai întorc, ci se hrănesc din stêrvurile cele rătăcite în urma ruinelor.

Ne oprim aici.

Din spiritul religiunii sale a vorbit scriitorul dela „Kolozvâr“, și din spiritul religiunii noastre vom vorbi noi. Ura, cu care vorbește el despre cultul bisericii noastre, la noi se va schimba în iubire creștinească: Iubiți pe vrășmașii vostri.

Și noi din toată inima ertăm lui S. insulta, care ni-o face, aceasta o vor urma de bună seamă și frații, ale căror predici se rătăcesc pe la riul Spreer.

Voim însă să constatăm, că reuniunea de maghiarisare ar da sârindare pentru sufletele acelora, cari în locul Cherovicului ar cânta Szózat-ul ungueresc, și în loc de Priceasnă nota lui Kossuth.

Raportul între Dumneșeu și om nu poate fi degradat la speculă. Și dacă totuși în locul Dumneșului Sabaot pe altarul bisericii din Cluș stă simbolul Emke, pentru noi aceasta este o nouă dovadă, că pe unguri și prin nonsensuri îi poți trage pe sfoară, că jidanii și cu religia fac speculă.

Noi nu facem nici una, nici alta.

Revista politică.

Încă n'a trecut nici o lună de ȳile, de când principele Ferdinand a pășit pe teritoriul Bulgariei, și a luat în mână ocărnuirea acestei țeri nenorocite. Nu se poate afirma, că în constelațiunea politică sau făcut vre-o schimbare și că sarcina principelui s'ar mai fi ușurat dintr'o parte sau din alta. Tot așa de puțin se poate afirma, că soartea Bulgariei e

mai favorabilă; dar, trebuie să recunoașcem, că regimul bulgar e în mare activitate și lucrează în ordine și pacinic.

Bulgaria are un ministeriu nou, și cele dintăiu concluse, ce le a luat, au fost însuflate de spirit liberal așa, că principele se poate felicita pentru bărbații, cari și i-a ales în ministeriu.

Censura, ce opria de a da informațiuni țiarelor strêine despre afacerile bulgare s'a șters și în curând va dispăre și starea de asediu, în care se află mica țerișoară. În 9 Octombrie se vor face alegerile pentru sobrania cea mică și se sperează d'acum, că alegerile vor eși cât se poate mai bine. Principele e primit în tot locul cu simpatii și mai mult ca ori și când se bucură de credința și pretenia oficerilor dela garnisoana din Sofia. Acestia au dat o soarea strălucită, la care au luat parte și reprezentanți d'ai puterilor strêine.

De cât-va timp se părea, că Rusia nu mai face nimica în cestiunea bulgară, și că cu timpul se va retrage din politica, ce o urmăria. Nu stă însă lucrul așa, era credința deșartă aceasta. Rusia și urmăresce pacinic planurile sale și lasă ca afacerile bulgare să se desvoalte ele de ele. Ea nu va trimite pe generalul Ernroth, până nu se va face ordine în această țeară, dar nu încetează a îndemna pe sultanul, ca să grăbească cu trimiterea unui comisar, care să aducă lucrurile în ordine. O telegramă din Petropolea, adresată jurnalului des Débats afirmă, că Rusia nici odată nu-și părăsesce dreptul asupra Bulgariei, drept câștigat prin sângerorul rêsboiu din anii 1877/8. Se pare, că Porții nu i-a succes, ca să împace puterile nici prin aceea, că a încreșut afacerea bulgară principelui de Bismarck. Cercurile diplomatice sunt de părere, că aceasta a făcut-o Poarta numai ca să mai zădărnicească lucrurile, deoarece ea scia de mai înainte, că nici principele Bismarck n'a fi în stare să facă pe toate puterile să consimtă, și astfel să se aplaneze cestiunea bulgară.

Timoteu Cipariu.

Sunt rari bărbații providențiali, a căror vrednicii să fie așa de puternice, încât să se mēsoare cu fatala moarte, și să rămână vii ca o scumpă moștenire urmașilor. Și fiind că sunt rari, ei apar ca fenomene deosebite în viața unui popor, storc admirațiunea, ear apunerea lor lasă în jale inima admiratorilor.

FOIȚA.

Ceva despre poesie.

(Urmare).

Al treilea mijloc indispensabil spre a provoca imagini sensibile este „prosopopea“ sau „personificațiunea.“ De multe ori poetul se folosește de acest trop pentru a-și ajunge scopul, căci de multe ori vine în pozițiune, de noțiunile „abstracte“ dator e să le personifice. Și când îi succede a aduce după mēsură recerută lucruri din nefință în ființă, i-a succes tot d'odată o parte esențială în câștigul materialului.

Cum ar fi putut spre pildă pune V. Alecsandri pe „Carpatul“ în luptă cu „Balcanul.“ Balcanul să strige cu trufie:

„Carpatule“ vecine, de nu pleca-vei fruntea, amar va fi de tine.

Ear „Carpatul“ sê-i rêspondă:

„Balcan“ a ta trufie arată, că tu astăđi căđut ești în pruncie.

Dar ca să fim și mai lămuriți, să vedem, cum ne presentă Bolintinean cuvântul abstract „pisma“:

Pismă tu esci rêsplătirea, faptelor celor mai mari,
Tu stîngi pacea și iubirea și faci ȳilele amari.

S'au:

Luna doarme grațioasă
Peste rose peste crini,
Și tu dulcea mea frumoasă
Ești deșteaptă și suspini.

Alecsandri scrie:

Moldova la dreptate pe soartea ei stăpână
Mi-a pus pe cap coroana și buzdugan în mână!

Într'alt loc:

Riul 'l cunoaște și scade a șale valuri.

S'au:

Soarele și luna mi-au ținut cununa,
Brađi și paltinași, i-am avut nuntași,
Preoți munții mari, paseri lăutari.

Eminescu scrie:

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace
Dorm și florile în grădină
Dormi în pace.

Bolintinean în „O noapte la morminte“:

Mergeam pe căi sêlbatic
Cântăm adăpostire;
Ear umbrele lunatice
Rideau p'o mănăstire.

Urla departe tunetul;
Arama gemătoare

Vêrsa prin aer sunetul
Ca harpa plângătoare.

Lătra mai colo cănel
La neguri fumegoase;
Scotiau din groapă mânia
Scheletele hidoase.

Amarul glas al vântului
Cânta doioase cântece,
Și vermele mormântului
Rodea pe morți de pântece.

Pe munte steaua nopților
Păruse suferindă,
Așa cum fruntea morților
Se vede gâlbênindă.

Fumau pădurea, văile
De neguri fumegoase;
Umplu-se toate căile
Fantasmele scliపోase.

În aer glasul elelor
Vestia a lor venire
Urla asupra stelelor
Demonii cu scrășnire.

Un fulger!... norul fumegă,
Și tunetul rêsponde;
Ear ploaia cade, spumegă
Ca turburoase unde.

Ca deosebit luceafăr pe orisonul filologiei și al literaturii noastre, ca deosebit luceafăr în viața noastră națională a strălucit *Timoteu Cipariu*.

Timpuri de grele cercări, veacuri vitriji au pus stavilă progresării și cultivării românului; focul și sabia erau urgisitele mijloace, cari disputau existența românului. Mai urgisită însă decât ele era tendința de a ne desnaționaliza, tendința de a nega unui popor originea, tendința de a-i răpi, ce are el mai scump: *limba*.

Un popor însă al cărui viitor e scris cu litere de aur în cartea vieții, a cărui trăinicie e mai puternică, decât se poate fi zdrobită de mijloace urgisite, rămâne viu și legitimează tot mai mult vorba veche românească: *apa trece, petrele rămân*.

„Apa trece petrele rămân,” așa strigau în luptele lor neobosite pentru existența românului Samuil (Klein) Micul, Enache Văcărescu, Radu Tempa, apoi Petru Maior și George Lazar, nume sfinte, nume de scumpă aducere aminte.

Luptele inaugurate în timpul întunecului de acesti apostoli ai românismului au trebuit purtate în veacul luminilor de alți fi ai neamului nostru, tot cu atâta dor, tot cu atâta tărie, căci valorile vrășmașe și cutropitoare, nici când n'au încetat din furia lor sălbatică.

A trebuit ca la opera începută de George Lazar să clădească mereu neobositul Eliade; ear începutul lui Petru Maior să l termine *Timoteu Cipariu*.

Acest bărbat neobosit s'a născut la 1805 în comuna Pânăde, comitatul Târnavei-mici. Încă de mic, inzestrat cu un zel deosebit, a fost dat la școală și în anul 1826 a terminat toate scolile din Blas. În anul următor a și ocupat funcțiunea de profesor la gimnasiu, apoi la teologie și în aceasta calitate a avut teren și ocaziune ca în inimile tinere să sădească simburile iubirii pentru limba românească; ear mai târziu ca canonic al capitalului metropolitan, a propagat mereu simțul de religiozitate.

Anul epocal 1848 îl găsește pe Timoteu Cipariu pregătit pentru toate eventualitățile, luptând alături cu cei mai înflăcărați români.

Țiarul său politic-literar „Organul luminării”, vestia în toate părțile, că a sosit timpul ca poporul să scutur grelele lanțuri, să părăsească viața rușinoasă de sclav și să se arete demn de pământul străbun; poporul românesc să și reocupe drepturile politice și să nu slăbească din tăria lui națională; ear în anul 1860 a călătorit ca deputat la senatul imperial din Viena, ca să contribuie la îmbunătățirea soartei neamului său.

Opurile lui literare sunt o comoară pentru literatura noastră. Ca pe cele mai însemnate amintim: În 1854 a scos de sub tipar „Gramatica limbii române”, a cărei edițiune nouă, amplificată a eșit la 1869. În anul următor, 1855, s'a tipărit însemnata sa lucrare „Acte și fragmente”; ear la 1860 „Elemente de poetică.” Doi ani mai târziu și tipări „Cuvânt la inaugurarea Asociațiunii transilvane”, care l rostise la anul 1861, combatând falsele păreri ale scriitorilor vrășmași, cari căutau să ne denege romanitatea limbii și a originii noastre. Edete apoi „Arhivul pentru filologie și istorie”; ear la 1887 „Sintaxa limbii române” premiată de academia română.

Am însemnat numai pe scurt aceste opuri, cari fac onoare neamului nostru românesc și cari au fost studiate de străini cu seriozitatea, ce li se cuvine.

Vieța eruditului bărbat a fost pacinică, cuprinsă de un curent deosebit: *a studia mereu până în ultimul moment*.

El e întemeietoriul și sistemisătoriul fonologiei, scoalei etimologice, școală care în anii trecuți a provocat o mare și intensivă activitate în cercurile scriitorilor noștri filologi.

Străinii, aprețind vredniciile acestui erudit bărbat, l'au primit de membru în societățile lor; ear Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român l'a ales în mai multe perioade de președinte al ei.

Sunt rari bărbații, cari se pot măsura cu Timoteu Cipariu, și astfel e naturală jalea, ce a cuprins toată inima românească la apunerea lui, provenită chiar și la o vârstă atât de frumoasă; dar neputând schimba rëndul firei, îi dăcem: *Dormi în pace, luceafăr al națiunii, Tu ai știut întoarce înțelepțesce foile vieții, generațiunile ți vor fi recunoscătoare!* —B.—

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Agnita, în 20 August v. 1887. Dle redactor! În Nrii 82 și 83 din anul curent ai „Tel. Român”, s'a publicat un răspuns al părintelui N. Moldovan din Vêrd, merit a combate corespondința mea, publicată în Nr. 60 al „Telegrafului Român”. În interesul adevărului, ve rog deci, a da loc următoarelor observări:

Părintele N. Moldovan dăce: „În anul trecut s'a publicat în „Tel. Român” un șir lung de articlii, atât contra mea, cât și contra socrului meu Gr. Maier etc. . . . În cari Nrii ai „Tel. Român” din anul trecut s'au publicat menționații articlii, la cari dta ai fi răspuns corespondentului mascat numai cu un dispreț meritat? Dta chiar la începutul răspunsului spui un neadevăr; căci eu ți pun la dispozițiune toți numerii „Tel. Român” din anul 1886 — pentru că știu, că nu-i ai, — și ți pot proba, că în anul trecut nu s'au publicat nimica din partea mea în contra dvoastre, cu atât mai puțin vreun șir lung de articlii. Dta mistifici adevărul, numai ca să poți scăpa teafăr, vrei să areți, că din anul trecut, decând a venit actualul protopresbiter, eu l'aș fi laudat continuu, atacându-ve pe dvoastră.

Am scris în Nrii 38, 58 și 152 ai „Tel. Român” din anul 1884. Am scris mai departe în Nrii 10 și 22 ai „Tel. Român” din anul 1885 în cauza acestui protopopiat; ce am scris atunci, și astăzi se poate vedea și judeca.

Dta susții, că eu, când am scris corespondința din Nr. 60 am stat în serviciul protopresbiterului; apoi afirmi, că chiar densusul ar fi declarat aceea corespondență de necuviincioasă, și că densusul n'are lipsă de advocați nechemați. Apoi nu-ți a fost aceea destulă satisfacțiune? pentru ce dară în răspunsul dtale te ocupi mai mult de persoana densusului, decât de mine ca corespondent?

În al cui serviciu, și al cui avocat am fost, p. Moldovan, când am scris corespondințele — sau cum le numesti dta, articlii, — din anii 1884 și 1885? atunci când, pe actualul protopresbiter nici după nume nu-l cunosceam?

Să știi dar, că toate cele ce am scris, și le voi mai scrie, le fac pe socoteala mea.

Te provoc, p. Moldovan, la toți superiorii dtale în sus, să-ți spună, dacă ai denunțat dta pe cineva și

cu atât mai puțin pe protopresbiterul nostru; în jos la mine, ca să-ți spun cătră cine? când? și cum? Provoacă cătră superiorii dtale nu este la loc; superiorii dtale n'au să dea seamă de cuvintele mele, ci eu însumi, pentru aceea să-ți servesc cu câteva casuri concertate, unde ai figurat ca factor principal în aceasta privință. *)

L'ai denunțat în jos cătră cine? cătră poporul de rënd, cătră toți aceia cărora le-ai lucrat pe plată și aceia cătră alți semeni, și apoi vorba rea prinde mai curând rădăcină ca un sfat bun. Cred, că nu vei fi uitat încă cazul cu vecinul dtale din Veseud, căruia i-ai concipiat o rugare pentru un ajutor cu ocaziunea unui maslu, în care respectivul cere, ca ajutorul să nu i-se împărțesească prin protopresbiterul său. Acela este sprijinul ce te ghereți a-l fi dat protopresbiterului? acelea sunt sfaturile cele bune, cari le scii împărțai celor ce au lipsă, precum afirmi?

Preste rațiociniile multor parochii, cari au fost neglese sau incurcate de dta treci, fără să-mi contradici la cele afirmate de mine, și amintesci numai de rațiociniul protopopesc; pare că făcându-se rațiociniul protopopesc s'au făcut toate celelalte din comunele unde au fost neglese de d-voastră.

Cumcă concubințele s'au înmulțit în Alțina cu 4, în Săsăuș cu unul, sau și pe airea, eu pot să-ți dovedesc, că nu este adevărat; aceea stă, că protopresbiterul și dă toată silința să le stérpească, și fiindcă și organele politice l' sprijinesc cu încetul lucrul li va și succede; dară cumcă sub conducerea din trecut ele s'au înmulțit preste măsură, încă e prea adevărat.

Dta părinte Moldovan dăce: că nu veți urme de progres în tract dela venirea actualului protopresbiter! lucru foarte firesc, căci dta nu te interesezi de alte dela venirea densusului, fără ca să-ți afli clienți, prin care să-l poți calumnia. Poftesce însă părinte și te convinge că în Alțina, Ghijasa, Mergindeal, Fofeldea, Săsăuș, Ilimbav și Rodbav s'au înființat fonduri bisericole școlare prin actualul protopresbiter. Poftesce în Șulumberg și te convinge, că cu toate agitațiunile dtale prin individul Muscă, s'au zidit acolo școală frumoasă, care e speranță a se deschide în toamna aceasta. Intreabă și te vei convinge, că în Coveș au cumpărat protopresbiterul cu banii sei — ca să nu-i scape ocaziunea din mână — porțiunea canonică în sumă de 400 fl. v. a.

Mai afirmi părinte Moldovan, că protopresbiterul e pretin cu oficialii civili și politici, e pretin cu toată suflarea ungurească; apoi cu finanții și gendarmii. Afirmățiunea dtale despre finanții și gendarmi e calumnie goală; căci nici cel mai prăpădit om, care cunoaște pretinile protopresbiterului nostru, nu-ți va da drept. Multă suflare ungurească nici nu este pe aici, afară de vre o câți-va nobili și proprietari în Coveș și Birghiș, și apoi numai preteniei protopresbiterului cu acești proprietari au să mulțamească Coveșenii succesul cu moșia cumpărată. Dta însă cu pretenia suflării unguresci vrei să lovesci airea, — vrei să denunți lumii, că protopresbiterul nu-i român mare, precum bunăoara ești dta. Apoi nu uita, că dta ai fost care ai luat parte la banchetul lui Bausner după alegere!

*) Aci corespondentul enumeră câteva casuri concrete, unde se constată, că păr. Moldovan ar fi concipiat unele acuze în diferite afaceri ale particularilor, ceea ce nu poate fi de interes a se publica, cu atât mai vârtos nu, căci însuși păr. Moldovan recunoaște, că a lucrat și lucră în atari cauze. Red.

În preșma mănăstirilor
Umblând me rătăcisem,
În locul cimiterelor
Cu morții me oprisem.

Atunci din sinul norilor
Vulturi cu negre pene,
De țipetul prigorilor,
Țipau și ei a lene.

Apoi s'aud răsunate
De triste mult suspine;
Un mort gonit de tunete
Venî urlând spre mine.

Poetul și exprimă de multe ori cugetările prin icoane, cari provoacă o plăcere deosebită. El e adeseori artistul, care prin alte imagini, caută să deștepte și să ne înfățișeze adevărata icoană sensibilă. Mijlocul, prin care și ajunge acest scop este: compararea. Ea mai ușor se poate face prin așa numitele „espresiuni figurate”, cari formate în momentul vorbirii, câștigă poetului material și îi inlesnesce a concretiza în mod estra-ordinar chiar gândirile sale.

Astfel, când cugetul poetului e preocupat de o copilă, carea l iubia, dar o întemplantare fatală s'au chiar și moartea a nimicit momentul fericirii vremelnice, — îi desparte pentru totdeauna, — el va trebui să scrie cam așa:

Tu care ești perduță în neagra vecinicie
Stea dulce și iubită a sufletului meu... V. A.

Astfel „speranța” o căutam în o „stea,” ce licuresce într'o noapte întunecoasă; „câința” e un „verme,” ce roade... etc. etc..

La cele mai sus dăse, ne poate fi esemplu și „Visul” de M. Cugler:

Astă noapte te-am visat
Cu flori albe încoronat
Și ca dênsele era
Palidă și fața ta.

Peptul fără semn de viață
Mâna rece ca de ghiață,
Palid pe un pat zăcea-i
Eu plângeam, căci mort erai.

Și de mult, de mult, ce-am plâns,
Parcă soarele s'a stîns,
Parcă luna a perit
Și d'odată m'am treșit!

Se înțelege, că nu ori ce fantasie plăsmuesce comparațiuni sensibile. Sunt mulți versificatori, cari își îndrugă la figuri, fără a produce frumosul și astfel în loc de a deștepta plăcere, provoacă disgust, de oarece figurile lor sunt sau prea des întrebuintate prin urmare vechi, s'au nejuste, nelogice p. e. „i-a stîns lampa vieții” — a eșit din modă, tot așa: floricelele, stelele, filomelele. Grija poetului e deci, a fi inventios în figurile comparative.

Să ascultăm pe Eminescu, cum ne face să gustăm dulceața frumosului:

A fost odată ca în povesti,
A fost ca nici odată
Din rude mari împărătesci
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră în toate celea,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Sau pe Bolintinean:

Pe malul Jalomiții eterne lăcrămioare,
Ce din Carpata geană se varsă cetinel,
În fundul unei silve cu dese frunzișoare
Se înalță odată un mititel castel.

Acolo sub o leasă pe mâni rădămată
Ca floarea, ce se pleacă pe lăstărica sa,
Fiorita se gândesce, și în geana sa bogată
O lină lăcrămioară, plâpând, se legăna.

Dar să aducem și alte stihuri, în cari comparațiunile sunt „false” „greșite” etc. spre esemplu:

Belă copilă de grații plină,
Musă sublimă, inger d'amor
Coruri de nimfe pe buza-ți lină
Le ved, cum joacă încețșor! etc.

Aceasta este un fel de dedicație, ce respectiva d-șoară o primesce și se crede cea mai fericită,

Dta și nu protopresbiterul suplici în tot anul după ajutor la ministru. Acestea sunt fapte ear nu ficțiuni.

Cu acestea cred a fi satisfăcut asteptării on. public cetitor față de răspunsul p. N. Moldovan din Vêrd, publicat în Nrii mai sus citați; dacă însă densusul nu va fi mulțămît cu atâta, și onorabila redacțiune va binevoi a ne pune și mai departe la dispozițiune coloanele diariului seu, asigur pe p. Moldovan, că me va afla totdeauna la postul meu G.

Raportul

comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român despre activitatea sa în decursul anului 1886.

III.

Privitor la administrarea averii Asociațiunei amintim, că începînd cu anul 1886 s'a pus în lucrare o nouă contabilitate și un nou mod de raționii la cassa Asociațiunei, care are evidență la toate titlurile budgetului și controla corespunzătoare.

Tot cu privire la administrare amintim, că după ce tacele de membrii ordinari chiar și cu modul circumscris în normativul pentru încassarea acelor de dto 31 Octomvrie 1884, aprobat de adunarea generală din Gherla dela 1885 au intrat nespuse de greu, comitetul, considerînd mulțimea cererilor și pretensiunilor, câte se fac din mijlocul publicului către Asociațiune resp. către cassa prea modestă pe an ce merge în proporțiune crescîndă, a acceptat dela începutul anului curent, modalitatea de a se încassa prin mandate postale, precum se face și de către alte institut, societăți și reuniuni în țară și în afară.

Practicabilitatea sau nepracticabilitatea acestei dispozițiuni, fiind lucrul acum în curgere, se va putea constata cu siguranță numai în viitor; atâta putem anticipa, că — după cât s'a putut esp'ria în scurtul timp, de când este pusă în lucrare, noua modalitate de încassarea tacelelor, promite un rezultat cu mult mai favorabil decît dispozițiunile anterioare în direcțiunea aceasta.

Din raționiiul, ce se prezintă pentru anul administrativ 1886 rezultă, ca la venite pozițiile budgetare: tacele dela membrii, preliminate cu 2000 fl., au realizat cu 1221 fl. 91 cr. mai mult.

Pe de altă parte însă interesele după efecte publice, preliminate cu 1459 fl. au dat cu 472 fl. 16 cr. mai puțin, aceasta din motiv, că pentru acoperirea sumelor recerute pentru adaptările și reparaturile făcute la casa Asociațiunei și a sumelor recerute pentru plățirea ratelor arhitectului pentru zidirea scoalei, comitetul s'a vădut necesitat a face un împrumut la fondul Asociațiunei, procurînd sumele recerute prin vînderea de efecte de ale numitului fond, care se ținu în evidență ca împrumut dat scoalei de fete, apoi suma preliminară pentru tacele de administrație cu 160 fl. 91 cr. a rămas cu 31 fl. 30 cr. mai jos, decît preliminarul, de asemenea a rămas mai jos decît preliminarul cu 72 fl. și suma preliminară cu 100 fl. pentru prenumerațiuni la „Transilvania” și la chirii, în loc de 1472 fl. preliminară sau realizat cu 566 fl. 44 cr. mai puțin din cauza, că mai multe localități, ce mai nainte erau închiriate, au trebuit să fie deșertate în favorul executării reparaturilor și adaptărilor.

În rubrica speselor s'a spesat mai puțin la poziția „Trebunțe neprevădute” cu 53 fl. 41 cr., la contribuțiune și spese diverse cu 41 fl. 83 cr., la reparaturi mărunte cu 143 fl. 52 cr. la spese de tipariu pentru foaia „Transilvania” cu 433 fl. 85 cr. (care s'au rezervat însă pentru anul 1887;) la dotațiunea bibliotecii cu 191 fl. 04 cr., la stipendiile pentru studenți dela scoalele reale cu 100 fl., la stipendiul pentru studenți dela scoalele comerciale cu 50 fl., la stipendiile pentru ascultătoare de pedagogie cu 100 fl., preste tot dară mai puțin cu 1113 fl. 65 cr. v. a.

Starea averii Asociațiunei a fost, conform raționiiului la 31 Decemvrie 1886 109597 fl. 98 cr. adecă cu 9213 fl. 18 cr. mai mult, decît în anul precedent.

căci iubitul ei e poet. Și „ingerul de amor” îi urzesce o melodie, o cântă c'o pasiune deosebită, chiar și în somn o visează. Ea nici nu se gîndesce, cum joacă pe „buza-i lină” „coruri de nimfe,” dar în fericirea-i prea mare nici nu simte buza-i zdrobită d'atâtea jocuri. Și nici nu poate simți, căci eul i-s'a prea ridicat, mai ales, când iubitul mai spune Elenei lui, că: *talia* ei înaltă și subțirică, ochii de abanos, și mâna albă îi „închipesce” „un ceriu stelos.” Dar numai cuvîntul „belă,” cât i-a înălțat eul: i-a dîs belă, e belă, altele 's numai frumoase, drăgălașe....; dar dacă-i *belă*, hai să-i dîcem și noi în stihurile lui V. Alecsandri:

Ah dragă, esci belă ca rosa, ce crește,
Și fruntea-ți divină treptat se belesce
Ah lasă-me a-ți spune, că sum fericit,
Vedînd dulcea-ți față, ca astfel s'a belit.

Ce ar dîce „ceriu stelos,” dar ce ar dîce stihutoriu, de sigur, dacă ar judeca, ar înceta d'ă mai face dedicațiuni, folosind pe lângă alte monstrosități limbistice, logice, și barbarisme.

(Va urma.)

Întreaga avere administrată de comitetul Asociațiunei a fost la acelaș termin 123918 fl. 64 cr. mai mult ca în anul precedent cu 9608 fl. 11 cr.

Suma depozitelor s'a urcat cu 31 Decemvrie 1886 la 3846 fl. 26 cr.

Comisiunea însărcinată cu revisuirea raționiiului l'a aflat esact și în conformitate cu registrele și documentele justificative.

Scontrările făcute au constatat la cassa Asociațiunei toate în bună ordine.

La cele espuse cu privire la raționiiu adaugem, ca în decursul anului 1886 au intrat la cassa Asociațiunei 100 fl. din lăsamîntul lui Teodor Moldovan Bucsia din Mediaș.

De asemenea s'a trimis comitetului Asociațiunei prin zelosul membru avocatul A. Cosma din Supur din lăsamîntul lui I. Conțiu din Ghiureut, o sumă de 600 fl. v. a. care până la regularea fundațiunei se administrează în deponit fructificator.

S'a transpus mai departe acestui comitet prin Dl Basiliu Groze și Dănilă Sânjon din Maier cu datul 28 Februarie 1886 o parie a testamentului reposatului Gregoriu Hangea din Maier, fost c. r. cancelist în pensiuine cu datul 21 Februarie 1886 și un codicil la acest testament, în puterea cărora din rămasul reposatului se lasă în administrațiunea Asociațiunei transilvane suma de 1000 fl., depuși în cassa de păstrare „Aurora” din Năsăud, pentru înființarea unui fond de stipendii cu numele Gregorie Hangea după moartea soției sale, și 50 fl. v. a., în favorul fondului academiei române de drepturi.

Cât pentru suma din urmă se dispune în codicil, ca ea să se folosească ca un mic temei pentru înființarea unei reuniuni române de sodali, sau de industrie preste tot, sau să se dea ca ajutor unei asemenea reuniuni existente.

Cu privire la suma de 1000 fl., depusă la cassa de păstrare „Aurora” s'a dispus vincularia, avînd a se plăți veduvei, pe cât timp va fi în viață dela cassa numitului institut numai interesele după acel capital.

În legătură cu raționiiul pro 1886 prezentăm proiectul de budget pro 1888^{2/}. Acesta arată la venite suma de 4512 fl. 40 cr., între cari sumele mai considerabile sunt 2500 fl., tacele dela membrii și 1450 fl. chirii dela cassa din strada morii Nr. 8.

La spese suma totală, după reducere în înțelesul dispozițiilor adunărilor generale anterioare a stipendiilor devenite vacante și prin reducerea poziției la spese cu realități, contribuțiune, reparaturi mărunte, și diverse este 2950 fl.

Membrii ai Asociațiunei pro 1886 au fost:

- fundatori 76;
- ordinari pe viață 108;
- ordinari cu tacele anuale 582.

Între acestea se află și cei însemnați în lista alăturată^{3/}. ca insinuați dela adunarea generală din Alba-Iulia încoace până la finea anului 1886 și dela 1 Ianuarie 1887 până la aceasta adunare generală.

Dintre membrii Asociațiunei au reposat în decursul anului 1886 și până la prezenta adunare generală cei însemnați în lista alăturată^{4/}.

(Va urma.)

Varietăți.

* Consistoriul metropolitan și-a încheiat ședințele Luni.

* Esamen de calificățiune preoțesc. Pentru depunerea esamenului de calificățiune preoțesc la terminul din 25 August s'au insinuat 12 candidați. Scripturistical l'au făcut Marti, ear verbalul Mercuri. În comisiunea censurătoare atât la defigerea temei scripturistice cât și la verbal a presidat Escel. Sa, Dl arhiepiscop și motropolit Miron Romanul.

* Locuitorii comunei Sâncraiu, cari au suferit pagube prin foc, au primit din șatula privată a Maj. Sale 400 fl.

* (Deputațiune.) Adunarea generală a comitatului Sibiu a ales o deputațiune de 12 membrii pentru de a-și presenta omagiile Maiestății Sale în Cluș. Dintre români sunt aleși în aceasta deputațiune: Ilust. Sa dl cons. aul. în pens. Iacob Bologa, dl I. Cioran, primar în Reșinari și dl Comșa, primar în Seliște.

* La Sinaia se fac pregătiri pentru o mare festivitate, ce se va întimpla în 11 Sept. st. n. În ziua aceea se vor oficia în mod solem serviții religioase în mănăstirea „Sinaia”, se va ilumina cu lumină electrică castelul „Peles”, parcul regal și întreg orașul. Un tren de plăcere va circula între Brașov și Sinaia cu prețuri reduse.

* (Foc.) Un foc mare a nimicit o parte a orașului Vesprim. Au ars o mulțime de animale și de mobile scumpe. Paguba se urcă până acum la 200,000 fl.

* Probele de mobilizare în Franca rees de minune. După depeșile sosite din Toulouse locuitorii sunt entusiasmați și primesc pe soldați foarte

bine. Numai la recușițiunea de cai s'a făcut câteva împotriviri din partea posesorilor de cai frumoși.

* (Emisiuni austro-ungare. — Pentru trebuințele anului curent, ministrii austriaci și unguri au emis până acum prin grupul Rotschild 94 milioane fl. rentă 5^{1/2}%, din care 46 milioane rentă hârtie ungară și 48 milioane rentă austriacă 5%. În momentul, când s'a dat grupului Rotschild această operațiune, el mai avea în portofoliu 13 milioane rentă ungară și 8 milioane austriacă, adecă în tot 59 milioane ungară și 56 milioane austriacă de plasat. Din aceasta grupul a realizat, prin vînderea începută în Februarie, 57 milioane rentă ungară și 41 austriacă, așa, că mai are în portofoliu 2 milioane din cea dintâi și 15 din cea de adoua.

Osebit de acestea, dl Tisza mai are de emis 32 milioane fl. rentă, ear ministrul austriac va trebui să emită în rentă 10^{1/2} milioane pentru fondul de amortiment și 8 milioane în rentă argint. Dacă toate aceste operațiuni se vor face în acest an, apoi totalul emisiunilor în 1887 va fi de 175 milioane fl.

* La espozițiunea secuească din S.-Sz.-György au încurs 1700 fl. Venitul curat a fost de 1050 fl.

* Deficitul cetății Vienei se urcă la finea anului 1886 la un milion, recte 1,092,273 fl. v. a.

* (Circulațiunea monetară în China.) O telegramă primită în zilele trecute anunță, că guvernul chinez a hotărît să modifice actualul lui sistem monetar. Un atelier întreg monetar a fost cumpărat spre acest scop la Londra și l' va transporta în curînd la Pekin, unde va începe a bate monedă de argint, care va fi și cea dintâiu monedă chineză modernă. Ați, argintul circula în China numai sub formă de lingouri, care se cîntărește și se evaluează fie-care operațiune.

Osebit de această reformă, guvernul chinez a decis să formeze la Pekin o mare bancă de stat a cărei administrație se va încredința americanilor.

Actualamente, organizația financiară și monetară a Chinei se distinge printr'o libertate absolută, în cea ce privește circulația financiară. Cât pentru circulația monetară, singurul amestec al statului consistă în aceea, că agenții speciali constată greutatea și titlul lingourilor de argint, pe care le marchează.

Primele urme ale unei circulațiuni monetare în China se ridică la anul 119 înainte de Christ. Sub domnia împăratul *U ti*, se puse ia circulație piese de piele tare, de un picior pătrat, acoperită cu picturi lucsoase lucrate pe marginile lor. Aceste piese represintau o valoare de 40.000 dolari sau 300 franci; ele nu circula de cât la Curte printre personagele înalte. Mai târziu, pe la al 800 an al erei creștine, sub împăratul *Hian-Tsrung*, se fondară bănci de emisiune și de deponit, unde familiile bogate erau ținute a-și depune avuțiile, primind în schimb certificate, care circula ca monedă.

Două secole mai târziu băncile emisera direct bilete de circulație fără garanție directă. Ați în fiecare oraș al Chinei esistă bănci pe acțiuni sau particulare, care emit asemenea bilete.

* (Foc.) Din România vine trista scire, că cea dintâiu și unica fabrică de hârtie, ce era în țeară, a ars, în noaptea din 21 spre 22. În orașul Bacău, depărtare de 2 kilometre de Letea, s'a vădut flacărele pela 11 oare noaptea și până la 5 oare; orașul era dominat de lumina flăcărilor, cari au distrus uncul stabiliment național de felul lui, și care se bucura de deosebite favoruri și era întemeiat de o societate de acționari. — Fabrica a fost asigurată la societatea Dacia-România cu 860,000 lei.

Legalizat de primariul Gaya (Moravia.) M. stim. Dle! Cu bucurie ve împertășesc, că sum cu plăcere gata, a Ve împlini dorința. În urma unei șederi continue ca cusătoreasă am pătimit încă de mult timp de dureri de stomach, de nemistuire și de gustul apetitului. După ce însă mi-am procurat o schatie din pilurile de Svitsera ale d-voastre, me simt cu mult mai bine, și cu plăcere ve aduc aici mulțămirea mea. Recomandînd preparatul mîntuitor al d-voastre cu cea mai mare căldură tuturor celor ce sufer, rămân a d-voastră recunoscătoare, Emma Prohaska, cusătoreasă. Veritabilitatea acestei iscălituri prin Emma Prohasca se legalizează. Oficiul primarial al cetății reg. Gaya 16 Octombrie 1886, primariul Valenta. (L. S.) Pilurile de Svitsera ale farmacistului R. Brand se capătă o schatie cu 70 cr. în farmacie; se trage atențiunea la crucea albă în pămîntul roșu cu iscălitura R. Brandt's

Loterie.

Mercuri în 7 Septembrie 1887.

Brünn: 83 34 36 84 78

Bursa de Viena și Pesta.

Din 6 Septembrie n. 1887.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Galbin	5.91	5.92
Napoleon	9.96	9.94
100 marce nemțesci	61.55	61.55
London pe (poliță de trei luni)	125.05	125.20

Nr. 126. [1663] 1—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele confesionale din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul gr. or. al Albei-Iuliei cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

1. Gârbova de sus, cu salar 160 fl.,; 100 fl. din arênda criș-măritului bisericeii și 60 fl. dela copii apți de școală, quartir liber și lemne de foc suficiente.

2. Inuri, cu salar de 250 fl. din fondul bisericeii, în rate lunare anticipative solvinde, quartir liber, lemne de foc suficiente și folosirea grădinei școlaei.

3. Craiva, cu salar în bani 70 fl., (din repartițiune, quartir liber și lemne de foc suficiente.

4. Cricău, cu salar de 150 fl. quartir și lemne de foc suficiente.

5. Meteș cu Poiana și Găureni, la școala din Meteș cu salar de 160 fl. din repartițiune, quartir și lemne de foc suficiente.

6. Telna, cu salar de 140 fl. din repartițiune, quartir și lemne de foc.

7. Tibru, cu salar 120 fl. în bani și 6 ferdele bucate, quartir și lemne de foc suficiente.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci, au a substerne petițiunile lor instruate conform legilor din vigoare subsemnatului oficiu până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. Alba-Iulia, 8 August, 1887.

In conțelegere cu respectivele comitete parochiali.

Alesandru Tordășan,
protopr. gr. or.

Nr. 477. [1664] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi de învățător la școala populară gr. or. din Apoldul inferior, protopresbiteratul Mercurei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Dotățiunea pentru fiecare din aceste posturi e de 300 fl.

Acela dintre concurenți, carele se va alege și denumi de învățător dirigită sau director, primesce pe lângă salariul de 300 fl., un adaus de 100 fl., quartir natural în edificiul școlaei și 2 orgii de lemne de foc.

Ceice vor reflecta la aceste posturi au a-și așterne cererile de concurs, instruite conform legilor în vigoare, sub-semnatului Oficiu ppresbiterat în terminul deschis.

Mercurea, la 9 August, 1887.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Mercurei.

Ioan Droș,
protopr.

Nr. 350. [1665] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Zarandului, se escrie concurs cu termin de 20 de zile dela prima publicare.

1. Buceșiu, cu salar anual de 150 fl. și 2 orgii de lemne.

2. Cebea-Caraciu-Rișca, cu salar anual de 210 fl., quartir liber, folosirea grădinei școlare și 3 orgii de lemne, din cari are a se încălzi și școala.

3. Peștera, cu salar anual de 80 fl., quartir liber și 2 orgii de lemne.

4. Ribicioara de jos și de sus, cu salar anual de 160 fl., quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se trimite subsemnatului oficiu pro-

topresbiterat până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Zarandului.

Brad, la 17 August, 1887.

Vasilii Dămian,
protopresbiter.

Nr. 343. [1666] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Zarandului se escrie concurs cu termin de 20 zile dela prima publicare.

1. Cărăstău, cu salar anual de 160 fl. quartir gratuit și 2° de legumi.

2. Criscior, cu salar anual de 200 fl. quartir gratuit și 3° lemne.

3. Ruda, cu salar anual de 100 fl. și 2° lemne.

4. Șesuri, cu salar anual de 200 fl., quartir gratuit și 2° lemne.

5. Vaca, cu salar anual de 180 fl., quartir gratuit și lemnele de lipsă pentru încălzit.

6. Valea-brad, cu salar anual de 200 fl. quartir gratuit și 2° org. de lemne.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, sunt a se trimite subsemnatului oficiu protopresbiterat până la terminul sus indicat.

In conțelegere cu comitetele parochiali. Oficiul protopresbiterat gr. or. al Zarandului.

Brad, în 9 August, 1887.

Vasilii Dămian,
protopresbiter.

Nr. 405. [1656] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele gr. or. mai jos însemnate ale protopresbiteratului, Seliștei, se escrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare.

1. Amnaș, cu salar anual de 112 fl. dela:

a) 64 familii à 1 fl. . . fl. 64.—

b) 32 familii una merță veche de bucate à 50 cr. . fl. 16.—

c) usufructul dela grădina școlaei fl. 5.—

d) usufructul dela grădina de pomêrit fl. 2.—

e) quartir și lemnele de încălzit computate . . . fl. 25.—

Suma . . . fl. 112.—

2. Gurariului:

a) salar anual de 300 fl.

b) salar anual de 250 fl.

Doritorii de a ocupa vre-unul din posturile sus amintite au a-și așterne cererile lor concursuali instruite conform legilor în vigoare până la terminul sus indicat subscrisului oficiu protopresbiterat.

Se observă, că dela aleșii învățători se pretinde ca se țină Dumineca și sêrbătoarea o strană în biserica și școala de repetiție.

Oficiul ppresbiterat gr. or. al Seliștei. Seliște, 18 Iuliu, 1887.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 255. [1657] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci la școalele confesionale din comunele mai jos numite, se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu aceste stațiuni sunt:

1. La școala confesională din comuna Șugag, salar 200 fl. cortel în edificiul școlaei și lemne de foc.

2. La cea din comuna Vingard 200 fl. ca salar prin repartiție, cortel și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, au a-și așterne suplicile inzestrate conform legilor în vigoare până

la supra-indicatul termin subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Sebeș, în 22 Iuliu, 1887.

Oficiul protopresbiterat gr. or. I. Tipeiu,
prot.

Nr. 190. [1666] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școalele populare gr. or. din comunele mai jos însemnate din tractul protopresbiterat al Clușului, se escrie concurs cu termin de 20 de zile dela prima publicare.

1. Agribiciu, cu salar în bani 67 fl., bucate 20 merțe mari, loc arătoriu și de cosit, venitele cantoral prețuite în 113 fl., quartir și lemne de foc pentru învățătoriu și încălzit școlii.

2. Bedeciu, cu salar de 200 fl. din repartițiune pe popor, quartir și lemne de foc pentru învățător și școala.

3. Cara, cu salar de 200 fl. în cari se compută banii repartițiați pe popor, folosirea locului arător și de coasă, și quartir în edificiul școlaei.

4. Călian, cu salar de 200 fl. din repartițiune dela popor, și quartir în edificiul școlaei.

5. Mănăsturul ung., cu salar de 200 fl. din repartițiune și quartir liber în edificiul școlaei.

6. Mociu, cu salar de 200 fl. din repartițiune pe popor.

7. Panic, cu salar de 200 fl. din repartițiune și quartir în edificiul școlaei.

8. Someșfalău, cu salar de 100 fl. din repartițiune și quartir în edificiul școlaei.

9. Someșul-rece, cu salar de 120 fl. banii și 80 fl. din bucate, zile de lucru, loc arătoriu, grădină de legumi, pentru cari învățătoriu e îndatorat a face și serviciul cantoral.

10. Sebeșul-mare, cu salar de 250 fl. dela popor, plățiți în quartale, quartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile de concurs instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterat, până la terminul sus indicat.

Cluș, 10 August, 1887.

Oficiul ppresbiterat în conțelegere cu comitetele parochiali.

Vasilii Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 209. [1653] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a Dânc, protopresbiteratul Ungurașului, pe basa ordinațiunei consistoriale dto 5 Maiu 1887 Nr. 1027 B., se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică cu grădina parochială și cimiteriul 16 jugere, 670 orgii fênaș și arătoriu, a cărora venit anual s'a constatat în 320 fl. v. a.

2. Birul anual 48 vici cu grăunțele, vica mică, sau 48 fl. v. a.

3. Zile de lucru cu palma 64, luate per 30 cr., aduc suma de 19 fl. 20 cr. v. a.

4. Îngropăciuni și cununiile, luate după anul mijlociu din anii 5 preceđenți, aduc venitul anual de 22 fl. 80 cr.

Toate la olaltă cu venitul dela Botezul Domnului și sântirea pascilor, aduc venitul anual în suma de 412 fl. 20 cr.

În fine dă comuna spre folosința preotului 2 jugere pădure de lemnă-

rit și fiindcă casa parochială are a se edifica din nou, până la finirea aceleia, comuna închiriază casă pe seama preotului.

Doritorii de a concurge la aceasta parochie, sunt poftiți de a-și înainta suplicile lor instruite conform statutului organic și a regulamentului pentru parochii, până la terminul mai sus arêtat subsemnatului oficiu cu posta ultimă Hida (Hidalmás).

In conțelegere cu comitetul parochial Fizes-Sânpetru, 26 Iuliu, 1887.

Oficiul protopresbiterat gr. or. român al tractului Ungurașului.

Petru Rosca,
protopresbiter.

Nr. 53. [1657] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător, la școala poporală din comuna Runcșor cu filia Vica, în protopresbiteratul Iliei-murșene, se escrie concurs cu termin până la 20 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele:

1. 120 fl. v. a. în bani; 2. 120 ferdele (à 16 cupe vechi), jumătate grâu și jumătate cucuruz în boambe; 3. 3 stângini lungi □ lemne, de unde are a se încălzi și școala; 4. folosirea grădinei școlare și quartir în edificiul școlaei.

Doritorii de a ocupa acest post au să producă următoarele documente:

a) Atestat de moralitate și purtare bună.

b) Testimoniu școlar, că au absolvat preparandia în toată regula și că poșede atestatele de cualificațiune recerute prin legea școlară.

c) Atestat medical cumcă este deplin sănătos.

Alesul învățător are pe rând a ținé strană într'o biserică și cealaltă în întreg anul școlar.

Concursele instruite în modul arătat sunt a se substerne la P. O. oficiu protopresbiterat în Ilia mureșană până la terminul mai sus indicat.

Comitetul școlar gr. or. în conțelegere cu P. O. Domn protopresbiter tractual.

Runcșor, 18 August, 1887.

Ioan Iacob,
preș. com. școlar.

Nr. 3746. [1652] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notar în comuna Bungard. Cu acest post sunt împreunate următoarele venite:

1. Salariu 400 fl.

2. Quartir natural.

3. Relut de lemne 10 fl. și dreptul de a avea soarte la lemne ca ori și care locuitoriu al comunei.

Cererile reflectanților cualificați să se astearnă până în 12 Septembrie a. c.

Sibiu, în 24 August, 1887

Oficiul pretorial central.

Nr. 5597. [1667] 1—3

Publicațiune.

Licitațiunea pentru arêndarea pășunatului iernatic de oi pe hotarul Sighișoarei pro 1887/8 se va ținé în **1 Octombrie n. a. c. la 11 oare a. m.**, în cancelaria locală a magistratului.

Cei ce vor să liciteze sunt datorci ca înainte de începerea licitațiunei să depună un vadiu de 50 fl., resp. să-l alăture ofertei lor scrise.

Condițiuni mai detaiate despre licitațiune, se pot primii în oarele de oficiu obicinuite la oficiul local.

Sighișoara, 1 Septembrie, 1887.

Magistratul orașenesc.